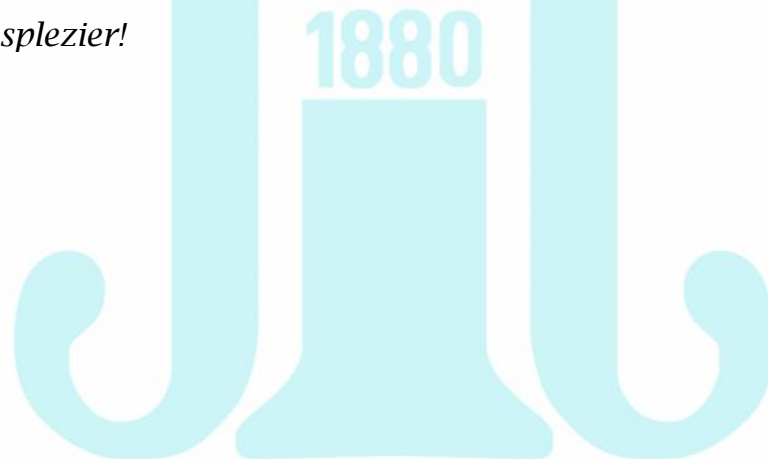

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEVRAAGD : MEID VOOR ALLE WERK

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.2282

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **GEVRAAGD : MEID VOOR ALLE WERK** op te voeren moet de naam van auteur **PIERRE SOETEWY** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1995/0220/036
ISBN- 978- 90-385-04025

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(3 dames – 3 heren)

DANIËL DE BEVER, 55 jaar :
 ALICE, zijn vrouw, 46 jaar :
 KAMIEL, De Pauw, 48 jaar :
 BRIGITTE, zijn vrouw, 45 jaar :
 FIKSKE, de facteur, 40 jaar :
 DAISY VAN UYTVELDT, 26 jaar :

DECOR

Een netjes ingerichte woonkamer van een doordeweeks burgerhuis. Er zijn drie deuren : één naar de keuken, één naar de gang en andere vertrekken, en de achterdeur die uitgeeft op de tuin.

Tijd :
 Heden.

1ste Bedrijf – 1ste tafereel : een woensdagavond eind augustus
 1ste Bedrijf – 2de tafereel : volgende dag, voormiddag
 2de Bedrijf – 1ste tafereel : volgende week, woensdagvoormiddag
 2de Bedrijf – 2de tafereel : zelfde dag, namiddag
 3de Bedrijf – 1ste tafereel : volgende week, maandagnamiddag
 3de Bedrijf – 2de tafereel : een week later, maandagnamiddag
 3de Bedrijf – 3de tafereel : weer een week later, maandagnamiddag

Plaats :

Een plattelandsdorp ergens in Vlaanderen, waar de conversatie in het "Vlaams" verloopt en waar goeie (?) burens nog altijd bij mekaar in- en uitlopen via de achterdeur.

Een woordje over de personages :

DANIËL : een doorbrave vent - vaak erg naïef en goedgelovig - kan wel 'ns geestig zijn, maar is doorgaans eerder pessimistisch gestemd, ook doordat hij zich gemakkelijk laat manipuleren - kortom : een sympathieke knul, eigenlijk "veel te goed en te braaf voor deze wereld".

ALICE : een lieve en mooie kokette vrouw – maakt misschien af en toe wel een beetje misbruik van de goedhartigheid van haar man, maar dit is het gevolg van een jarenlang gegroeide gewoonte - ze is levenslustig, houdt van toneel, maar nog meer van haar man.

KAMIEL : een grootspreker en een windmaker, die van zichzelf denkt dat hij playboy allures heeft, vooral tegenover jonge meisjes, maar zeker niet als zijn vrouw in de buurt is.

BRIGITTE : voelt zich wat beter dan haar burens - aanstellerig en nogal praalziek - erg afgunstig op Alice.

FIKSKE : optimist en levensgenieter - speelt altijd een beetje toneel, maar is erg bij de pinken om scheefgroeïende situaties recht te trekken - een sympathieke figuur.

DAISY : charmant en verstandig - niet op haar mondje gevallen - is voldoende komediant om spelletjes te spelen als dat nodig blijkt.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

(Een woensdagavond eind augustus - ongeveer kwart voor acht - buiten is het nog warm en de achterdeur staat wijd open – Alice is bezig een toneeltekst in te studeren : ze loopt heen en weer, kijkt in de brochure, mompelt even de tekst en gaat die dan zeer teatraal "spelen")

ALICE : *(tekst)* "Herinner jij je onze huwelijksreis nog? Italië... Het Lago Maggiore... Ons hotel vlak bij het meer. We zwommen uren aan een stuk en iedere keer we uit het water kwamen zei ik : kus me! *(luid)* Kus me! *(nog luid)* Kus me!"

DANIËL : *(vlug op uit keuken - hij heeft een keukenschort voorgebonden en is bezig een bord af te drogen: hij doet kennelijk de vaat - behulpzaam)* Nog 'n ogenblikje geduld, de afwas is bijna gedaan.

ALICE : *(verrast, dan verveeld)* Daniël, ik heb het niet tegen u..

DANIËL : Nee ? Tegen wie dan wel ?

ALICE : Ziet gij nu niet dat ik bezig ben mijn tekst in te studeren? Doe maar voort in de keuken.

DANIËL : Ja.. Nog één pot en dan ben ik klaar. *(af in keuken)*

ALICE : Nog één pot.. 't Is bijna acht uur.. Een goeie vent, één uit de duizend, dat wel.. Maar een rappe is 't nooit geweest.. Enfin, nog maar 'ns proberen. *(leest even in brochure)* Wat een stomme tekst. Waarom Fikske dat idioot stuk gekozen heeft gaat mijn verstand te boven. Maar baas is natuurlijk baas.. Enfin. *(weer zelfde spel : lezen, half luidop mompelen en dan luidop "spelen" - tekst)* "Vandaag zijn we precies vijfentwintig jaar getrouwd. Je hebt het blijkbaar niet eens gemerkt.. Je gaat uit, zoals iedere avond. Alleen.. Ik vraag je al lang niet meer me te zoenen. Vandaag vraag ik je enkel : blijf bij me! *(luid)* Blijf bij me! *(nog luid)* Blijf thuis! "

DANIËL : *(weer op - met pot)* Natuurlijk blijf ik thuis! Waarom zou ik weggaan? Er is voetbal op tv.

ALICE : *(weer verrast - ontstemd)* Daniël alstublieft! Da's nu twee keer binnen de twee minuten dat ge mij uit mijn concentratie haalt.

DANIËL : We mogen toch 'ns lachen, hé ? Voila, de potjes en de pannetjes nog wegzetten en dat zaakje is weeral geklonken. *(af in keuken, zingend of fluitend)*

ALICE : *(kijkt hem een beetje verbluft na)* Wat gebeurt er nu?! Gewoonlijk loopt hij erbij als een ridder van de droevige figuur, en nu zo ineens.. Enfin, voor mij niet gelaten. *(legt brochure op tafel)* 'k Zal er maar mee stoppen want Brigitte zal wel gaan komen. *(roept naar keuken)* Breng mijn glas fruitsap eens! *(geen reactie - luider)* M'n glas fruitsap! *(geen reactie, nog luider, bij keukendeur)* Daniël! Hoort gij nu niet dat ik mijn dagelijks glas fruitsap vraag?!

DANIËL : *(op)* Jaja, dat heb ik zeker gehoord. Ik dacht eerst dat dat ook in uw tekst kwam. Maar hier ben ik er al mee. *(geeft glas aan Alice)*

ALICE : Wat is dat ?

DANIËL : Vers geperste appelsienen.

ALICE : *(duwt glas weg)* Ge weet toch dat ik geen appelsienen moet hebben. Daar krijg ik overal rimpels van.

DANIËL : Er waren geen pompelmoezen.

ALICE : In de superette zijn er altijd pompelmoezen.

DANIËL : *(zucht)* Dan zal ik zeker niet goed gezocht hebben..

ALICE : *(terwijl ze zich een beetje opmaakt, wat niet nodig is, want ze ziet er beeldig uit)* Dus ge weet wat ge vanavond te doen hebt terwijl ik naar de repetitie ben, hé? Het zilverwerk moet absoluut opgeblonken worden. En ge kunt de patatjes voor morgen al schillen.

DANIËL : *(protesteert)* Binnen een half uur is er voetbal op de tv en ik wilde...

ALICE : Voetbal? Weeral voetbal? Er is altijd voetbal op tv. Voetbal is geestdodend.

DANIËL : Ja., en dat kunt ge van patatten schillen niet zeggen...

ALICE : *(lacht)* Weet ge, soms zijt ge toch een schat van een vent! *(kust hem vluchtig - denkt dan plots aan iets)* Och ja, voor ik het vergeet, morgenvroeg moet ik naar de coiffeur en als ik niet terug ben voor Fikske komt, zorg dan voor de koffie. En denk ook aan z'n koekjes!

DANIËL : Fikske.. daar hebt ge de facteur weer...

ALICE : *(beslist)* Daniël, Fikske is het nu al meer dan een jaar gewoon hier iedere

voormiddag zijn kopje koffie te komen drinken.

DANIËL : .. en een koekje te eten.. En al die tijd snap ik niet waarom. Wat ziet gij toch in dat Fikske de facteur?

ALICE : Fikske is onze regisseur. En 't is een toffe gast.

DANIËL : (*haalt schouders op*) Maar waarom komt hij altijd hier en nooit hiernaast? Zij speelt toch in dezelfde kring als gij?

ALICE : (*fijntjes*) Daar zal hij zijn redenen wel voor hebben, denk ik..

BRIGITTE : (*verschijnt in achterdeur*) Mag ik binnenkomen? Ja, zeker?

DANIËL : (*wendt zich af, voor zichzelf*) Daar hebt ge madame chichi weer.

BRIGITTE : Wablieft, Daniël? Hoorde ik iets van chi...

DANIËL : (*vlug*) Jaja, 'k zei dat ge zo'n chic kleed aan hebt..

BRIGITTE : Och, 't kost amper 8000 frank.

DANIËL : Ja, da's de moeite niet, hé? 'k Zal dat glas maar terug naar de keuken brengen. (*af met glas*)

BRIGITTE : En Alice, zijt gij klaar? Want ge kent Fikske beter dan ik, hé? Hij wordt pisnijdig als iemand te laat komt op de repetitie.. (*met een venijnig lachje*) Maar allee, voor u maakt hij wel een uitzondering..

ALICE : (*bekijkt haar, wil reageren, besluit dit niet te doen, dan*) Zeker als gij erbij zijt, Brigitte. (*op haar kleed doelend*) Achtduizend frank, zegt ge?

BRIGITTE : Ja, 't is niets bijzonders.. Maar 'k wil het 'ns aan Fikske laten zien. Volgens mij past het uitstekend bij mijn personage. Spychologiquement gesproken, n'est-ce pas? (*'n venijnige steek*) Mijn rol is uiteraard niet zo groot als de uwe... Maar ja, gij krijgt van Fikske toch altijd de schoonste rollen, n'est-ce pas?

ALICE : Vindt gij dat ?

BRIGITTE : Iedereen weet toch dat Fikske het een beetje voor u heeft...

(*Daniël hoorde dat net toen hij weer binnenkwam - hij kijkt achterdochtig naar Alice*)

ALICE : Waar haalt gij dat uit ?!

BRIGITTE : Waarom komt hij dan iedere dag bij u koffie drinken en bijvoorbeeld nooit bij mij? O, ik vraag er niet om! Absoluut niet! Maar ik heb toch even goeie

koffie in huis als gij. Maar ja, van psychologie heeft dat manneke geen kaas gegeten.

ALICE : Zijt ge klaar? Kom, we gaan langs voor, dan kan ik mijn vestje van de kapstok nemen. *(tot Daniël)* Dus, ge weet het, hé schatje? 't Zilverwerk en de patatjes!

BRIGITTE : Groot gelijk, Alice. Mannen moet ge dressereren. Onze Kamiel moet vanavond de gazon soigneren en de film met Robert Redford opnemen op de video.

DANIËL : Als hij dat maar niet vergeet.. Want er is ook voetbal op tv.

BRIGITTE : Dat zou hij 'ns moeten riskeren, zie! Ge zoudt wat meemaken! *(tot Alice)* Klaar?

ALICE : Ik wacht. *(tot Daniël)* Tot straks, schatje! *(beiden langs gang af)*

DANIËL : *(alleen - zucht)* Ja, tot vanavond laat. 't Zal zeker weer bijna twaalf uur worden. 'k Vraag me af waarom die repetities altijd zo lang moeten duren.. Allee, wat ga ik doen? 'k Zal wat patatjes schillen terwijl ik naar de match kijk, dan ben ik er morgen vanaf. *(af in keuken)*

KAMIEL : *(verschijnt na 'n paar ogenblikken in de achterdeur)* Hello! Waar zit de baas van 't huis?

DANIËL : *(vanuit keuken)* Ik kom, ik kom...

KAMIEL : De afwas nog niet gedaan?

DANIËL : Toch wel.. *(terug op met schotel waarin aardappelen liggen)*

KAMIEL : Wat zijn dat? *(gaat kijken)* Ha, patatten. Al voor morgen?

DANIËL : Gedaan is gedaan, zeg ik altijd.

KAMIEL : Gedaan? Hebt gij hier ooit gedaan? De slaven bij de Romeinen hadden een herenleven vergeleken bij u. En hoor ik u ooit protesteren? Nooit ! Madame spreekt... en Daniël springt.

DANIËL : Och, zo erg is dat niet. Ge moet dat zien als een bezigheidstherapie. En daarbij, doet gij nooit 'ns de afwas?

KAMIEL : Alleen als ik er goesting voor heb. Zeg, gij kijkt seffens toch ook naar de match, hé ?

DANIËL : Natuurlijk. Gij niet?

KAMIEL : Wel, ziet ge.. Er is iets mis met onze tv. En daarom kom ik hier zien als ge 'r niks tegen hebt. Vermits de vrouwen toch weg zijn..

DANIËL : Iets mis met uw tv? 't Komt misschien door uw video..

KAMIEL : (*vlug*) Neenee, de video heeft daar niets mee te maken.

DANIËL : 't Kon toch zijn dat Brigitte orders gegevenhad om iets op te nemen of zo..
en dat..

KAMIEL : (*onderbreekt*) Orders gegeven?! Dat zou ze 'ns moeten riskeren, zie! Ge
zoudt wat meemaken! Dus, ge hebt er niks tegen?

DANIËL : Bijlange niet. Maar 't is nog meer dan een half uur te vroeg. We kunnen
ondertussen gerust nog een borreltje drinken. (*haalt fles en glaasjes en gaat
inschenken*)

KAMIEL : Da's een goed gedacht. Maar om 'ns eventjes op uw situatie terug te komen..

DANIËL : Mijn situatie?

KAMIEL : 'k Wil zeggen, de.. hoe noemen ze dat nu ?.. de relatie tussen u en Liske..

DANIËL : Wat mankeert daaraan? Wij komen heel goed overeen.

KAMIEL : Dat zal wel. Ze kan geen beter knechtje vinden. Snapt gij nu nog altijd niet
dat ze van u profiteert ? Deze namiddag was 't weer van 't zelfde. Zij lag te
zonnen en wat hoor ik ineens? "Daniël, breng mij 'ns een pintje!" En Daniël
vloog. En een kwartier later: "Daniël, breng mij 'ns een kussen." En Daniël
vloog weer. En zo is 't hier altijd!

DANIËL : (*heeft ingeschonken*) 'k Vind dat niet erg. 'k Heb niks anders te doen. Santé!

KAMIEL : Ja, santé. (*ze drinken*) Gij zijt natuurlijk gewoon onder de plak te zitten.
Eerst 35 jaar op een bureau waar ge niks te zeggen hadt en sinds ge met
brugpensioen zijt hier thuis bij uw huisbazin. Want wat doet die? Ze maakt
gewoon misbruik van uw veel te goed karakter! (*drinkt*) Hier, doe nog maar 'ns
vol, want veel is er in zo'n glaasje niet in, hé..

DANIËL : Ja, da's waar. (*schenkt in*)

KAMIEL : Daniël, als goeie vriend en gebuur gezegd: schei toch uit met huisknecht en
loopjongen te spelen. Zie 'ns naar de vrouwen. Die zeggen: "We gaan
repeteren" zonder te vragen of de man daarmee akkoord gaat.

DANIËL : Repeteren moet ge niet onderschatten. Daar komt heel wat concentratie en
inspanning bij te pas. Ons Liske zegt altijd...

KAMIEL : Jaja, dat liedje ken ik van ons Brigitte. Maar denkt gij nu serieus dat ze
maanden aan een stuk twee à drie avonden per week op een verhoog wat

onnozele praat staan te verkopen alleen maar voor 't plezier van op dat verhoog te staan?!

DANIËL : Waarom anders?

KAMIEL : Daniël, nog eens: gij zijt veel te braaf en ge slikt alles wat ze u wijsmaken!

DANIËL : Waarom anders, vroeg ik ?

KAMIEL : (*flapt het er ineens uit*) Om bij Fikske te zijn, voila! Is dat duidelijk genoeg, of moet ik er een tekeningetje bij maken ?

DANIËL : (*een ogenblik verbaasd, dan*) Allee Kamiel... "om bij Fikske te zijn".. Wat is dat nu voor onnozele praat ?

KAMIEL : Onnozele praat? Luister Daniël, als ge mij niet wilt geloven is dat natuurlijk uw zaak. Maar ik weet wat ik weet.

DANIËL : En wat weet gij dan?

KAMIEL : (*een beetje verveeld met de situatie*) Ja, ziet ge, dat is nu niet zo gemakkelijk voor mij om u dat aan 't verstand te brengen. Misschien deed ik er beter aan niks te zeggen. Maar aan de andere kant... wij zijn allebei mannen, geburen, vrienden.. Al bij al geloof ik dat ik het u moet zeggen. (*drinkt glas leeg*) Hierzie, 't is weeral leeg.

DANIËL : (*schenkt in*) Gij doet nu zo eigenaardig. Wat is er dan?

KAMIEL : Wel, ge herinnert u misschien dat we een paar weken geleden het nog 'ns over die zaken gehad hebben, 'k Heb toen al geprobeerd uw ogen te doen opengaan.. Maar gij zijt echt stekeblind wat Liske betreft..

DANIËL : Wat Liske betreft?!

KAMIEL : (*na 'n ogenblik*) Ge moet haar beter in de gaten houden... Want met Fikske... Allee, ge verstaat me nu toch, hé?

DANIËL : Waarom zou...? En hoe weet gij dat?

KAMIEL : Een hele tijd terug heeft ons Brigitte daarover al iets laten verstaan. Ik heb daar toen niet op gelet. Maar ondertussen heb ik bij een paar andere mensen van de kring mijn voelhorens uitgestoken en... jaja... Pas op: ze zeggen het niet direct, hé... maar een goeie verstaander heeft maar een half woord nodig..

DANIËL : (*vecht tegen de gedachte*) Maar allee... ons Liske met Fikske... dat is toch... da's onnozel, hé Kamiel. (*hij drinkt zijn glaasje in één teug uit - dan, supernaïef*) Ze heeft mij daar toch nooit iets van gezegd?!

KAMIEL : *(gelooft z'n oren niet)* Wel gij..!! Wat hadt gij dan verwacht? Dat ze u een officieel bericht zou sturen of zoiets?

DANIËL : *(beseft het)* Ja, dat is ook waar.. Toch geloof ik het niet, Kamiel.. Ons Liske... zo'n schat van een vrouw..

KAMIEL : Eerlijk gezegd, ik in 't begin ook niet... Maar als ge dan gaat nadenken.. Waarom loopt Fikske hier iedere dag de deur plat? Waarom? Omdat hij weet dat gij een doorbrave naïeve vent zijt die alles slikt en bij manier van spreken nog altijd in Sinterklaas gelooft.

DANIËL : *(bij wie de twijfel groeit - schenkt nog maar 'ns de glaasjes vol)* 't Is moeilijk om te geloven...

KAMIEL : Gij kent de vrouwen niet, Daniël. Luister, als vertegenwoordiger in vrouwenlingerie kom ik er alle dagen met in aanraking. En ik zeg u : gij kent ze niet, jongen.

DANIËL : *(na 'n ogenblik)* Maar als er nu echt iets moest zijn tussen... tussen die twee, dan zou ik dat toch al lang gezien hebben?..

KAMIEL : Daniël, de allerlaatste die er achter komt is altijd de bedrogen vent.

DANIËL : *(na 'n ogenblik)* Als ik het zeker wist, hé..

KAMIEL : Helemaal zeker weten doet ge dat nooit, Daniël, tenzij ge ze op heterdaad betrapt, wat natuurlijk niet zo simpel is.. Maar luister, we kunnen misschien toch iets doen...

DANIËL : We?

KAMIEL : Welja, ik vind dat ik aan uw kant moet staan.

DANIËL : En wat wil dat zeggen?

KAMIEL : Om te beginnen moeten we proberen er achter te komen hoe ver de situatie tussen die twee al geëvolueerd is. En hoe kunnen we daar achter komen? Door hen te bespioneren!

DANIËL : Spion spelen?! Ik?! Nee Kamiel.. dat kan ik ons Liske niet aandoen.

KAMIEL : Dat begrijp ik. Ik versta 't wel niet, maar van u begrijp ik dat. Daarom zal ik het doen.

DANIËL : Maar hoe gaat gij..?

KAMIEL : Heel eenvoudig. Luister, als Fikske hier morgenvoormiddag weer zijn voetjes onder tafel komt steken, kom ik ook. Zogezegd om iets in de keuken te

repareren.. Er zal daar zeker wel iets zijn dat niet helemaal in orde is?

DANIËL : In de keuken?.. Iets dat..? Ja, de ijskast piept een beetje.

KAMIEL : Voila, da's ideaal. Dus ik kom die repareren..

DANIËL : Kent gij iets van ijskasten?

KAMIEL : Och, met een beetje olie komt dat vanzelf klaar. Gij zorgt ervoor dat ge iets buitenhuis te doen hebt..

DANIËL : Ja.. Ik zou bijvoorbeeld verse koekjes kunnen gaan halen.

KAMIEL : Voila. Ik trek mij terug in de keuken en ik sluitde deur, zodanig dat ze zullen denken dat alles veilig is. Maar ik heb een heel scherp gehoor. Ik hoor dwars door de dikste muren. Dus...

DANIËL : (*aarzelt*) 'k Weet niet, Kamiel... Is dat nu echt nodig?

KAMIEL : Niet voor mij, Daniël. Als gij liever met de onzekerheid blijft zitten, da's uw zaak.

DANIËL : Neenee, natuurlijk niet. (*na 'n ogenblik*) Maar als er nu allee... toch iets zou zijn Wat dan?

KAMIEL : Dat hangt van u af, Daniël. Ik zou wel weten wat mij te doen stond.

DANIËL : Ja? Wat dan?

KAMIEL : Heel eenvoudig. Ten eerste radicaal weigeren nog langer naar haar pijpen te dansen en ten tweede - veel doeltreffender en zeker interessanter - ik zou zeggen : zij heeft een vriendje, ik wil er ook een.

DANIËL : Een vriendje?

KAMIEL : Een vriendinnetje in dit geval, hé Daniël.

DANIËL : Ha.. Jaja, dat versta ik. (*na 'n ogenblik*) Dat is gemakkelijk gezegd, maar hoe geraakt ge daaraan?

KAMIEL : (*lacht*) Ge krijgt precies al goesting?

DANIËL : (*vlug*) Neenee, geen sprake van. 't Is gewoon bij manier van spreken.

KAMIEL : (*een plotse inval*) Zeg luister 'ns, daar schiet mij iets te binnen.. Liske gaat twee halve dagen per week naar haar ouders, hé.. (*nadrukkelijk*) Waarom neemt gij die twee halve dagen geen jong meidje in huis?

DANIËL : Een meid?! Hier?! Waar haalt gij dat uit?

KAMIEL : Geen meid, Daniël. Een jong meidje, heb ik gezegd. Zo'n frivoool dingske van tussen de twintig en de dertig.

DANIËL : Dat gaat ons Liske nooit goedvinden. Is er geen andere mogelijkheid?

KAMIEL : *(sarcastisch)* Ja, ge kunt misschien met een plakkaat op uw buik gaan rondlopen : "Bedrogen man zoekt pin-up girl als compensatie".

DANIËL : Zwans er nu niet mee, Kamiel..

KAMIEL : Denk 'ns na, Daniël. Zo'n lief kind in huis gaat u ten eerste een boel werk uit handen nemen, en ten tweede... *(lacht)* Als ge de kat bij het spek zet...

DANIËL : Ha, ge bedoelt dat...?

KAMIEL : Natuurlijk. Daar gaat het toch om.

DANIËL : Vindt gij dat? Voor mij niet. *(na 'n ogenblik)* Daarbij, hoe geraakt ge aan zo'n lief kind?

KAMIEL : Dat is toch de eenvoud zelf! Een annonce in de gazet!

DANIËL : Een annonce? Wie weet wie daar op afkomt!

KAMIEL : Ge moet niet de eerste de beste aannemen! Ge wacht tot ze naar uw goesting is. Als ge wilt zal ik er wel een opstellen.

DANIËL : *(plots)* Zeg, gij zoudt precies willen dat er hier een meidje in huis kwam.. Waarom neemt gij er zelf geen?

KAMIEL : Ons Brigitte gaat geen twee keer per week naar haar ouders, hé? *(lachend)* En dan, Daniël.. Wij zijn toch vrienden? Als er hier zo'n jong liefleurke rondloopt kom ik af en toe wel 'ns een goeiedag zeggen. Daar hebt ge toch niets tegen?

DANIËL : Zo ver zijn we nog niet.

KAMIEL : Natuurlijk niet. Maar volgens mij is dat het beste wat ge voorlopig kunt doen.

DANIËL : *(bekijkt hem)* En als 't mislukt?

KAMIEL : Dan vinden we wel een andere oplossing..

(tijdens laatste replieken is Alice in de deuropening verschenen - ze blijft even luisteren)

DANIËL : Vooruit dan maar.. Dan doen we het zo.. Maar ik wil er eerst absoluut zeker van zijn dat...

ALICE : Waar wilt gij absoluut zeker van zijn, schatje?

(De mannen schrikken zich rot van deze plotse onderbreking)

DANIËL : Daarzie! Wat gaan we nu krijgen?!

KAMIEL : Begot, Liske, gij doet mij nu verschieten! Is er iets?

ALICE : 't Is geen repetitie. We zijn onderweg de Staf tegengekomen en die wist te vertellen dat Fikske niet kon komen.

KAMIEL : En zonder Fikske...

ALICE : Zonder Fikske kunnen we niet repeteren. *(gaat vestje wegbrengen in de gang)*

KAMIEL : Neenee, zonder Fikske gaat dat niet, dat verstaan we... *(zacht tegen Daniël)*
Dat was op 't nippertje.. Zou ze iets gehoord hebben?

(Daniël haalt schouders op)

ALICE : *(terug op)* Ik zie dat ge goed aan 't borrelen zijt. Waarover hadt ge't? *(tot Daniël)* Waar wilt gij eerst absoluut zeker van zijn?

DANIËL : Ik? Wel... Ziet ge...

KAMIEL : .. dat de ijskast nog kan gerepareerd worden, Liske.

ALICE : De ijskast? Wat is daarmee?

KAMIEL : Ze piept, zei Daniël.. En hij wou ze wegdoen. Maar ik zei : "Laat ons eerst proberen ze te repareren". Ik zal 't morgen 'ns komen onderzoeken. *(er schiet hem plots iets te binnen)* Zeg 'ns, als er geen repetitie is, dan is ons Brigitte...

ALICE : Mee teruggekomen natuurlijk. *(lacht)* In uw plaats zou ik maar maken dat ik naar huis ging, want anders..

KAMIEL : *("groot")* Anders wat? Ik draai ons Brigitte toch zo rond mijn vinger, hé?!
(terwijl Brigitte in de achterdeur verschijnt) Wie denkt gij dat er bij ons de baas in huis is ?

BRIGITTE : *(luid)* Ja? Wie?

KAMIEL : *(schrikt)* Ha.. Zijt gij daar ook? Ik wou juist komen zeggen dat ik hier bij Daniël naar de match blijf kijken.

BRIGITTE : Niks te matchen. Ik kijk naar Robert Redford. En gij, had ik u niet gezegd dat ge de gazon moest soignereren?

KAMIEL : Daar is 't nu toch te laat voor. 't Is bijna donker.

BRIGITTE : Donker of niet, ge begint aan de gazon ! Je ne laisse pas jouer avec mes pieds!

KAMIEL : *(neemt glaasje)* Jamaar, mijn borreltje...

BRIGITTE : Laat dat maar staan. Ge hebt al genoeg gedronken.

KAMIEL : *(zet glas terug neer)* Ja, misschien hebt ge wel gelijk.. Dus.. gelijk we dan gezegd hebben, hé Daniël. Tot morgen.. Dag Liske.. *(naar achterdeur)*

BRIGITTE : *(tot Alice)* Tu vois, Alice? Psychologiquement gesproken, is dat de enige goeie manier om een vent aan te pakken. O, les hommes! *(ze gaat af)*

ALICE : *(lacht)* Die Kamiel heeft ook een groot woord, hé.. Maar van de "psychologie" is hij niet zo goed op de hoogte als zij.. Wat kwam hij nu eigenlijk doen?

DANIËL : *(nogal kort afgebeten)* Dat hebt ge toch gehoord. Hij kwam naar de match zien.

ALICE : *(verrast door die toon)* Waarom snauwt gij nu zo ineens?

DANIËL : *(bromt iets - dan)* Ge vindt het zeker wel triestig dat Fikske niet kon komen?

ALICE : En waarom zegt gij dat op zo'n toon? Hoeveel borreltjes hebt gij eigenlijk binnen, Daniël?

DANIËL : *(a.b.)* Een paar.

ALICE : Ik hoor het precies.. En wat is dat met die ijskast?

DANIËL : *(a.b.)* Ze piept.

ALICE : *(bekijkt hem)* Ik geloof dat ik maar best de tv kan opzetten...

DANIËL : *(a.b.)* Ik moet geen cinema hebben.

ALICE : Gelijk ge wilt, schatje. Daar staan de patatjes nog. Ga ze gerust schillen...

DANIËL : *(a.b.)* Nee. Ik ga slapen! *(hij staat plots op en gaat zonder nog iets te zeggen naar de deur)*

ALICE : Zeg 'ns, wat overkomt u eigenlijk?

DANIËL : *(a.b.)* Niks.

ALICE : *(bekijkt hem - rustig)* Wat is hier vanavond eigenlijk gebeurd?

DANIËL : *(bekijkt haar, even lijkt het alsof hij fel wil reageren maar hij beheerst zich, dan kort)* Ik ga slapen. *(af)*

ALICE : *(verrast)* Wat krijgt die nu ? *(terwijl ze naar de tv gaat)* Enfin... Mannen...

DOEK

TWEEDE TAFEREEL

(Volgende morgen – Daniël "schilt" aardappelen, d.w.z. : hij snijdt ze gewoon in grote stukken en werpt die in een pot met water - hij praat daarbij erg opgewonden tegen zijn vrouw... die er niet is)

DANIËL : *(luid)* En zal ik u nog 'ns iets zeggen? Deze patatten zijn de laatste die ik schil! En als ge vindt dat ze niet goed gedaan zijn, doe 't dan in 't vervolg zelf! Dat zult ge trouwens wel moeten want het zijn mijn laatste, zeg ik! *(terwijl hij de aardappelen blijft mishandelen)* En uw groentjes - uw vitamientjes, noemt ge ze altijd - wel, trek er uw plan mee! Want 's morgens om vijf uur opstaan om ze naar de vroegmarkt te gaan halen "omdat ge alleen maar heel verse bloemkolen, broccoli en spruitjes wilt" - nee, spruiten niet, die stinken zegt ge - gedaan ermee ! Doe het zelf! En de badkamer, de afwas, de ruiten, het stof... ik denk er niet meer aan! Ik zal er 'ns gaan van profiteren! Wie brengt hier 't geld binnen? Ik! En wat doet gij? Het uitgeven aan uw coiffeur, aan zalfjes voor uw tenen, crème voor uw neus, potjes voor dit en flesjes voor dat... We zullen 'ns laten zien wie hier de baas in huis is!

ALICE : *(is tijdens de laatste zinnen in de achterdeur verschenen – eerst verrast, nu resoluut)* Wat mankeert gij?

DANIËL : *(schrikt - kijkt haar aan - verrast)* Wat? ... Wie? Van waar komt gij?

ALICE : Van de coiffeur. Dat wist ge toch.

DANIËL : Wat zijt ge daar gaan doen?

ALICE : Een paar pruiken passen.

DANIËL : Pruiken?! Waarvoor?

ALICE : Fikske vindt dat ik in het stuk dat we gaan spelen een pruik moet dragen.

DANIËL : Fikske! Fikske! Altijd maar Fikske...!

ALICE : Is die kuur van gisteravond nog niet over? Nog altijd last van die borreltjes?

DANIËL : *(kortaf)* Nee.

ALICE : *(ziet nu de "geschilde" aardappelen)* En zeg 'ns, wat hebt gij met die patatten aangevangen?!

DANIËL : Zijn ze niet naar uw goesting, schil ze dan zelf.

ALICE : *(die volkomen rustig blijft onder zijn gesnauw)* Daniël, wat overkomt u nu eigenlijk? Als ge me iets te zeggen hebt, doe dat dan. Maar hou in godsnaam op met dat snauwen. Wat is er gisteravond tussen u en de Kamiel gebeurd?

DANIËL : Er is niets gebeurd.

ALICE : *(bekijkt hem - na 'n ogenblik)* Enfin... mij ook goed. *(trekt mantel uit en gaat die weghangen - als ze terug komt, rustig)* Hebt ge al verse koffie gezet voor Fikske?

DANIËL : Nee.

ALICE : Dan wordt het de hoogste tijd, want hij gaat hier direct binnenvallen. Ik ben een eindje met hem meegegaan, en tateren dat hij weer deed. Maar hij moest hiernaast nog iets afgeven.

DANIËL : Als ge wilt dat Fikske verse koffie krijgt, zet die dan zelf.

ALICE : *(rustig)* Daniël, ik geloof dat gij echt spoken begint te zien waar er helemaal geen zijn.. Zoudt ge die patatten niet liever wegbrengen? En koffie zetten?

DANIËL : *(gaat demonstratief zitten)* Nee.

FIKSKE : *(verschijnt in de achterdeur - joviaal)* Allee, hier zijn we dan nog maar 'ns. Met de gazet. En da's alles voor vandaag. *(kijkt even rond en ziet de in stukken gesneden aardappelen - lacht)* Amai, dat zien er serieuze frieten uit. Is dat soms een nieuw recept?

DANIËL : *(kort)* Nee.

FIKSKE : *(lacht)* Of dienen ze om bij de koffie te geven? *(maakt het zich gemakkelijk in een zetel)* Want ik moet zeggen, Daniël, dat kopje koffie zal mij weeral goed smaken.

ALICE : *(glimlacht)* Er is geen koffie.

FIKSKE : Hoe: er is geen koffie?

ALICE : *(a.b.)* Nee. Hij heeft geen koffie gezet...

FIKSKE : Maar allee, Daniël... Geen koffie?! Gij verstoort mijn biologisch evenwicht, weet gij dat wel?

DANIËL : Ga bij onze geuur uw koffie maar drinken.

FIKSKE : Bij Brigitte ? Ik heb nu al zoveel last van mijn gal en mijn darmen.

DANIËL : Ik ook.

FIKSKE : *(tot Alice)* Hij is precies niet al te best gezind, hé Liske? *(tot Daniël)* Ligt er

soms iets op uw maag?

DANIËL : Zo kunt ge 't noemen, ja.

ALICE : Een halve fles jenever van gisteravond, Fikske.

FIKSKE : Och, dan versta ik het al. Ge weet, Daniël, "een glaasje op tijd houdt de mot uit de maag, maar gaat ge over de grens... 's anderendaags zijt ge geen mens.."

ALICE : *(lachend)* Hoort ge dat, Daniël?

DANIËL : *(kort)* 'k Hoor het, ja.

ALICE : Zoudt ge nu de koekjes niet halen? *(tot Fikske)* Er is wel geen koffie, maar misschien wilt ge wel een pintje, Fikske? Of een borreltje?

FIKSKE : Geen alcohol tijdens mijn werk, Liske. Maar een koekje sla ik natuurlijk niet af!

ALICE : Ze staan in de keuken, Daniël.

(Daniël wil iets zeggen, houdt zich in, neemt de aardappelen en gaat daarmee naar de keuken, sluit de deur. Fikske gebaart naar Alice: "Wat overkomt hem?" Alice gebaart : 'k Weet het niet")

FIKSKE : 't Zal de jenever wel zijn. Maar om nu voort te gaan over hetgeen ik op straat aan 't vertellen was...

(men hoort in de keuken Daniël de aardappelen weggappen)

Hoor! Hij kapt zijn frieten in de vuilbak, geloof ik...

ALICE : *(luistert even)* Ik denk het ook. *(dan)* Ge bedoelt dat stuk dat ge zelf aan 't schrijven zijt?

FIKSKE : Ja! En dat ik volgend seizoen graag zou spelen. Met ons twee in de hoofdrollen.

ALICE : Als het niet te moeilijk wordt...

FIKSKE : Voor u zeker niet!

(weer gestommel in de keuken)